

إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَقَدْ أَطَعْتُكَ فِي الْإِيمَانِ، مَنَّا مِنْكَ عَلَيَّ لَا مَنَّا مِنْي عَلَيْكَ، وَأَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ، لَمْ
أَتَّخِذْ لَكَ وَكْدًا وَلَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكًا، مَنَّا مِنْكَ عَلَيَّ لَا مَنَّا مِنْي عَلَيْكَ، وَقَدْ عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءَ كَثِيرَةٍ عَلَيَّ غَيْرِ وَجْهِ
الْمُكَابَرَةِ لَكَ، وَلَا الْإِسْتِكْبَارِ عَنْ عِبَادَتِكَ، وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ، وَلَا بِخُرُوجٍ عَنْ دِينِكَ، وَلَكِنْ اتَّبَعْتُ هَوَايَ، وَأَزَلَّنِي
الشَّيْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ وَالْبَيَانِ.

اگر تو را معصیت کرده باشم، در ایمان تو را اطاعت نموده‌ام، به منی از تو بر من نه منی از من بر تو، و
اطاعت نمودم تو را در محبوب‌ترین چیزها نزد تو، نگرفتم فرزندی برای تو، و نخواندم برای تو شریکی را، منی
است از تو بر من نه منی از من بر تو، و تو را معصیت نمودم در چیزهای زیادی نه به عنوان چیرگی و عناد با
تو، و نه تکبر جستن از عبادتت، و نه انکار ربوبیتت، و نه به خارج شدن از دینت، ولی پیرو هوایم گشتم، و
شیطان مرا دچار لغزش نمود، پس از آنکه برهان و بیان بر من بود.

فَإِنْ تُعَذِّبُنِي فَبِدُنُوبِي غَيْرِ ظَالِمٍ أَنْتَ، وَإِنْ تَعْفُ عَنِّي وَتَرْحَمْنِي فَبِجُودِكَ وَكَرَمِكَ (يَا كَرِيمُ) قَالَهَا حَتَّى انْقَطَعَ
النَّفْسُ: ثُمَّ سَجَدَ وَقَالَ فِي سَجُودِهِ:

پس اگر مرا به گناهانم عذاب دهی، تو ستمکار نخواهی بود، و اگر مرا عفو کنی و ترحم نمایی به جود و کرمت
خواهد بود (ای بزرگواری) این را تا قطع شدن نفس گفت. و سپس به سجده رفت و در سجودش فرمود:

يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَيَّ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ، وَيَعْلَمُ مَا فِي صَمِيرِ الصَّامِتِينَ.

ای آنکه بر خواسته‌های درخواست‌کنندگان توانایی دارد، و از درون خاموشان با خبر است.

يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّقَاضِي.

ای آنکه به درخواست دادرسی نیازی ندارد.

يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ.

ای آنکه می‌داند چشم‌های خیانتکار را، و آنچه سینه‌ها پنهان می‌دارند.

يَا مَنْ أَنْزَلَ الْعَذَابَ عَلَى قَوْمِ يُونُسَ، وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ، فَدَعَا فَتَضَرَّعُوا إِلَيْهِ فَكَشَفَ عَنْهُمْ الْعَذَابَ وَمَتَّعَهُمْ
إِلَى حِينٍ، قَدْ تَرَى مَكَانِي، وَتَعْلَمُ سِرِّي وَعَلَانِيَتِي وَحَالِي، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ
دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي، يَا سَيِّدِي) ...سبعین مرة.

ای آنکه عذاب را بر قوم یونس فرود آورد، و می‌خواست که آنها را عذاب کند، پس او را خواندند و به سوی او
تضرع نمودند، پس عذاب را از آنها دور ساخت و آنان را تا وقت دیگر بهره‌مند ساخت، تو جای مرا می‌بینی، و
پنهان و آشکار و عالم را می‌دانی، بر محمد و آل محمد درود فرست، و کفایت کن مرا آنچه برایم مهم است از
امر دین و دنیا و آخرتم، ای سرورم. (هفتاد بار)